

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเกี่ยวข้องต่อการหกล้มในผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมตามการรับรู้ของพยาบาล ในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ศึกษาเป็นพยาบาลวิชาชีพและพยาบาลเทคนิคที่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมอย่างน้อย 1 ปี จำนวน 119 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถาม 2 ส่วน คือส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของประชากร และส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยเกี่ยวข้องต่อการหกล้มในผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมตามการรับรู้ของพยาบาลเป็นเครื่องมือที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพยาธิสภาพของผู้ป่วย ด้านการพยาบาลผู้ป่วย และด้านสิ่งแวดล้อม ข้อคำถามมีทั้งหมด 27 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่าความตรงของเนื้อหาเท่ากับ 0.90 และทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน-20 (Kuder Richardson Formula 20 [KR-20]) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 ผู้ศึกษาคำเนนการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยเกี่ยวข้องต่อการหกล้มในผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมตามการรับรู้ของพยาบาล ในโรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของพยาบาลรับรู้ปัจจัยด้านพยาธิสภาพของผู้ป่วย ปัจจัยด้านการพยาบาล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการหกล้ม อย่างไรก็ตาม พบว่าร้อยละ 63 ของพยาบาลรับรู้ว่าการผูกยึดของผู้ป่วยในปัจจัยด้านการพยาบาลไม่ใช่ปัจจัยเกี่ยวข้องต่อการหกล้มในผู้ป่วยโรคสมองเสื่อม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

ในการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ควรจัดให้มีการอบรม ส่งเสริมให้ความรู้ โดยเน้นด้านการพยาบาลผู้ป่วยให้แก่ทีมพยาบาลเพื่อเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องปัจจัยเกี่ยวข้องกับการหกล้ม โดยปัจจัยในด้านการพยาบาลผู้ป่วยที่ต้องเน้นมี 4 ข้อ คือ การผูกมัดผู้ป่วยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยสับสนยิ่งขึ้นแล้วเกิดการหกล้ม ไม่มีการสื่อสารหรือส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลป้องกันการหกล้มในผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมแต่ละรายให้กับทีมพยาบาลผู้ดูแลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ไม่มีการวางแผนการดูแลผู้ป่วยโดยคำนึงถึงความแตกต่างในปัจจัยเสี่ยงต่อการหกล้มของผู้ป่วยแต่ละราย และการไม่ตระหนักในปัญหาความต้องการการจับถ้ายของผู้ป่วย
2. ด้านการบริหาร นำไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน เสนอให้ทีมผู้บริหารโรงพยาบาลรับทราบ เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดอบรม ให้ความรู้ เกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดหกล้มในผู้ป่วยโรคสมองเสื่อม แก่บุคลากรทีมสุขภาพ และสร้างความตระหนักในการระมัดระวังในการดูแลผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมต่อไป
3. ด้านการวิจัย นำข้อมูลไปเสนอให้ผู้รับผิดชอบทำแนวปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการหกล้มของโรงพยาบาลรับทราบ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาครั้งต่อไปคือ ศึกษาถึงการปฏิบัติของพยาบาลในการป้องกันการหกล้มในผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมโดยสังเกตการปฏิบัติจริงว่าเมื่อพยาบาลรับรู้เกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดหกล้มในผู้ป่วยโรคสมองเสื่อมแล้ว มีการนำไปปฏิบัติจริงตามที่ได้รับรู้หรือไม่